

Váš dopis ze dne 28. února 2021

Praha 16. března 2021

Odpověď Ministerstva zdravotnictví na žádost o informaci dle zákona č.106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

K Vámi podané žádosti o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, doručené Ministerstvu zdravotnictví dne 28. února 2021, evidované pod č. j.: [redacted] ve věci *jednotlivých bodů*:

Proč se v ČR testují bezpříznakový jedinci?

11. února 2020 WHO (Světová zdravotnická organizace) oznámila oficiální název této choroby: COVID-19 (koronavirová nemoc 2019, „koronavirová nemoc 2019“). Zároveň vydala pokyny k testování, kde mají být testovány pouze osoby, které vykazují symptomy:

Klinická kritéria

Kdokoli s alespoň jedním z následujících příznaků: kašel, horečka, dušnost, náhlý nástup narušení nebo ztráta chuti nebo čichu. (Kromě toho se mohou objevit méně specifické příznaky, jako jsou bolesti hlavy, bolesti svalů, bolesti těla, únava, únava, zvracení a / nebo průjem.)

Kritérium diagnostického zobrazování

Radiologický důkaz lézí kompatibilních s COVID-19, které ještě 13.1 2021 aktualizovala o rozšiřující pokyny.

<https://www.who.int/publications/i/item/diagnostic-testing-for-sars-cov-2>

<https://www.who.int/news/item/20-01-2021-who-information-notice-for-ivd-users-2020-05>

V dokumentu se jasně uvádí, kteří jedinci mají být testováni – POUZE TI, KTEŘÍ VYKAZUJÍ NÁSLEDUJÍCÍ PŘÍZNAKY. V okolních státech Německo, Rakousko se podle těchto pokynů drží a opravdu testují pouze jedince s klinickým příznakem.

Moje otázka tedy je jak, je možné, že si vláda a Ministerstvo zdravotnictví vykládají toto nařízení po svém a testují i bezpříznakové jedince? Několik veřejně dostupných studií dokázalo, že bezpříznakový jedinec nemůže nikoho nakazit a žádná studie nepotvrdila opak, Vám sdělujeme následující:

V úvodu je třeba upozornit, že Vaše žádost podaná podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, je výhradně dotazem na názor Ministerstva zdravotnictví, přičemž na takovýto typ žádostí se informační povinnost povinných subjektů v režimu InfZ nevztahuje¹.

Nad rámec výše uvedeného lze však uvést, že materiály Světové zdravotnické organizace včetně těch, na které autor předmětné žádosti upozorňuje, mají váhu doporučení, prozatímních vodítek, poučení, ale v žádném případě ne závazných pokynů, kterým by se bez výhrad musely smluvní státy řídit.

Algoritmy testování osob k detekci viru SARS-CoV-2 v ČR jsou výsledkem konsensu dotčených expertních pracovních skupin MZ. O testování tzv. bezpříznakových osob bylo rozhodnuto na základě dalšího vývoje poznatků o výskytu vysoké virové nálože u některých asymptomatických osob nakažených SARS-CoV-2, které mohou nákazu šířit do svého okolí, aniž by měli jakékoliv klinické příznaky. Tento fakt nabývá na ještě větším významu v době komunitního šíření nemoci COVID-19, enormní zahlcenosti zdravotnického systému a nárůstu počtů pacientů, jejichž stav vyžaduje intenzivní péči.

Pokud se jedná o propojování definic případů s vymezením, kdo má být testován, tak jak je uvedeno v pokračování žádosti, pak jde ze strany žadatele o nepochopení problému. Tím, že je v materiálech, na které je odkazováno, uvedeno, že osoby se testují v případě, že splňují určitá kritéria definicí případů, není obligatorně vyloučeno, že nemohou být testovány i jiné osoby.

Je věcí každého státu, jak si nastaví parametry surveillance COVID-19, některé státy v některých případech asymptomatické osoby netestují, řada jiných států však tyto osoby testuje. Důvodem těchto rozdílných přístupů je především fakt, že s nemocí COVID-19 doposud není dostatek zkušeností, a to v globálním měřítku.

S pozdravem

¹ ustanovení § 2 odst. 4 InfZ: Povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.

